

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: BØRN FRA GYDEN.

Citation: Aakjær, Jeppe: "BØRN FRA GYDEN.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid72880.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

BØRN FRA GYDEN.

JEG er vel kun en lille Pige
men faar jeg Mad og bliver stor
og faar jeg Sorgen til at vige,
saa skal jeg rigtig hjælpe Mor;
faar vi saa begge to en Kjole,
og jeg lidt bedre Sko til Skole,
saa har jeg ingen Ønsker fler,
naar Mor blot ikke græder mer."

"Og jeg er én af de smaa Dreng,
som gjerne vilde gjøre Gavn,
men som har sultet altfor længe
i dette rige Kjøbenhavn,
men fik engang jeg nok at spise
saa sang jeg vist en anden Vise,
blev Hosten kvit, som nu jeg har,
og skulderbred og stærk som Far."

Saa er vi Børn fra Kvist og Kjælder
- ak, tusind vil kun halvt forslaa! -
for hvem det Liv og Helse gjælder
at kunne ud til Solen naa.
Det er saa tungt paa kolde Stene
som Barn at gaa forknyt og ene,
at vide Dagen er saa nær,
mens Mørket altid ruger her.

*
- 96

Nu kredser Fugl om Danmarks Strande,
kun Vingens *Skygge* kjendes her -
der lyder Sang fra Skovens Rande
og Kuk fra lave Elmetrær;
men vi med Barnets Sind og Længsler
- hvi spærres vi i disse Fængsler?
Skal alt faa Blomst og gro igjen,
og ikkun *Barnet* visne hen?

Nej hjælp os til, før mat vi segne,
at faa vort Skud i Solen op,
hjælp paa det *sunde* Hjærtes Vegne,
før Ormen huler ud vor Knop.
Kanske det Barn, som Lykken vrager,
skal bære Sten af Danmarks Ager,
naar Kløgt og Flid hos *hjulpen* Mand
har hædret Barnets Fædreland.

30/3 1913.